

شما در حال مطالعه نسخه آفلاین یکی از مقالات «زبان مستر» هستید. لطفاً توجه داشته باشید که در این نسخه، برخی امکانات تعاملی مانند پخش صوت، ویدیو و تمرین‌های هوش مصنوعی در دسترس نیستند. برای مشاهده نسخه کامل و آنلاین مقاله، همراه با امکانات آموزشی و تجربه کاربری بهتر، [اینجا کلیک کنید](#).

زمان حال استمراری در انگلیسی | ساختار و کاربردها

🕒 ۱۴۰۵/۰۴/۲۳ ارسال شده توسط مصطفی ساهری 📁 مقالات زبان انگلیسی © ۱۵.۰۳k بازدید

حال استمراری در زبان انگلیسی

Present Continuous in English

کاربردها و مثال +

zabanmaster.com

وقتی کسی از شما می‌پرسد «What are you doing?» (به معنی «چه کار داری می‌کنی؟»)، احتمالا برای پاسخ، درباره کاری صحبت می‌کنید که همین حالا در جریان است و مثلا می‌گویید: «I'm reading a book.» (یعنی «دارم کتاب می‌خوانم.»).

برای ساختن چنین جمله‌ای در انگلیسی از زمان حال استمراری یا **Present Continuous** استفاده می‌کنیم. البته کاربرد این زمان فقط به کارهایی که دقیقا در همین لحظه انجام می‌شوند محدود نیست؛ موقعیت‌های موقتی، تغییرات در حال وقوع و بعضی از برنامه‌های قطعی آینده نیز با حال استمراری بیان می‌شوند.

برای استفاده درست از این زمان، ابتدا باید ساختار جمله‌های مثبت، منفی و سوالی آن را بشناسیم.

موضوعات این مقاله

۱ ساختار حال استمراری در انگلیسی

۲ کاربردهای حال استمراری در انگلیسی

۳ قواعد اضافه کردن ing به فعل

۴ حال ساده یا حال استمراری؟

۵ جمع بندی

۶ سوالات متداول

ساختار حال استمراری در انگلیسی

هر جمله حال استمراری از سه بخش اصلی تشکیل می‌شود:

- فاعل
- شکل مناسب فعل **be** یعنی am / is / are
- فعل اصلی همراه با -ing

فرمول کلی حال استمراری به شکل زیر است:

Subject (فاعل) + am / is / are + verb (فعل) + -ing

انتخاب فعل کمکی به فاعل جمله بستگی دارد:

- با I از am استفاده می‌کنیم.
- با he, she و it از is استفاده می‌کنیم.
- با you, we و they از are استفاده می‌کنیم.

ساخت جمله مثبت در حال استمراری (Present Continuous – Affirmative Sentences)

در جمله مثبت، ابتدا فاعل را می‌آوریم، سپس شکل مناسب فعل be و در پایان فعل اصلی همراه با ing قرار می‌گیرد. برای درک بهتر ساختار به مثال‌های زیر توجه کنید:

I am studying English right now.

من همین الان دارم انگلیسی می‌خوانم.

She is cooking dinner at the moment.

او در حال حاضر دارد شام درست می‌کند.

They are working on a new project this week.

آنها این هفته روی یک پروژه جدید کار می‌کنند.

We are learning how to use this software.

ما داریم یاد می‌گیریم که چگونه از این نرم‌افزار استفاده کنیم.

He is driving to the office right now.

او همین الان دارد به سمت اداره رانندگی می کند.

در مکالمات روزمره معمولاً شکل کوتاه شده فعل be را به کار می بریم:

شکل کوتاه	شکل کامل
I'm	I am
She's	She is
They're	They are

برای نمونه:

I'm studying English right now.

این جمله از نظر معنی با شکل کامل آن تفاوتی ندارد، اما در مکالمه و نوشته های غیررسمی طبیعی تر است.

منفی کردن حال استمراری

برای منفی کردن جمله کافی است **not** را بعد از **am**، **is** یا **are** قرار دهیم:

Subject (فاعل) + am / is / are + not + verb (فعل) + -ing

این نمونه ها را ببینید:

I'm not working today.

من امروز کار نمی کنم.

She isn't feeling well right now.

او الان حال خوبی ندارد.

They aren't watching TV at the moment.

آن‌ها در حال حاضر تلویزیون تماشا نمی‌کنند.

We aren't studying for the exam tonight.

ما امشب برای امتحان درس نمی‌خوانیم.

He isn't using his phone right now.

او همین الان از گوشی‌اش استفاده نمی‌کند.

شکل‌های کوتاه منفی به این صورت ساخته می‌شوند:

I am not = I'm not •

is not = isn't •

are not = aren't •

برای **am not** شکل کوتاه شده‌ای مانند «amn't» در انگلیسی معیار وجود ندارد؛ بنابراین می‌گوییم:

I'm not working.

ساخت سوال‌های بله یا خیر

برای ساخت سوال بله یا خیر، جای فاعل و **is**، **am** یا **are** را عوض می‌کنیم:

Am / Is / Are + subject (فاعل) + verb (فعل) + -ing?

مثلا:

۱- Are you studying right now?

آیا همین الان داری درس می خوانی؟

—

۲- Is she working today?

آیا او امروز کار می کند؟

—

۳- Are they coming to the meeting?

آیا آن ها به جلسه می آیند؟

—

۴- Is he using your laptop?

آیا او دارد از لپ تاپ تو استفاده می کند؟

—

۵- Am I driving too fast?

آیا دارم زیادی تند رانندگی می کنم؟

در این سوال ها از فعل های کمکی **do** و **does** استفاده نمی کنیم؛ زیرا خود فعل **be** در ابتدای جمله قرار می گیرد و سوال را می سازد.

ساخت سوال با کلمات پرسشی

برای پرسیدن اطلاعات دقیق‌تر می‌توانیم از کلماتی مانند who و what، where، why، when استفاده کنیم. ساختار این سوال‌ها به شکل زیر است:

Wh-word (کلمه پرسشی با -wh) + am / is / are + subject (فاعل) + verb (فعل) + -ing?

What are you doing?

داری چه کار می‌کنی؟

Where is she going?

او کجا می‌رود؟

Why are they shouting?

چرا آن‌ها فریاد می‌زنند؟

Who is calling you right now?

چه کسی همین الان دارد با تو تماس می‌گیرد؟

When are we meeting again?

چه زمانی دوباره یکدیگر را می‌بینیم؟

در بیشتر این سوال‌ها، کلمه پرسشی در ابتدای جمله می‌آید و پس از آن ترتیب معمول سوال حال استمراری را به کار می‌بریم.

پاسخ دادن به سوال های حال استمراری

به سوال های بله یا خیر می توانیم پاسخ کوتاه یا کامل بدهیم. در پاسخ کوتاه، فعل اصلی را تکرار نمی کنیم و فقط از فاعل و شکل مناسب فعل be استفاده می کنیم:

Are you studying?

آیا در حال درس خواندن هستی؟

Yes, I am.

بله.

Is she coming?

آیا او می آید؟

No, she isn't.

نه.

Are they waiting for us?

آیا آنها منتظر ما هستند؟

Yes, they are.

بله.

برای ارائه اطلاعات بیشتر، می توانیم پاسخ را به صورت کامل بیان کنیم:

Are you studying?

داری درس می خوانی؟

Yes, I'm studying English right now.

بله، همین الان دارم انگلیسی می خوانم.

Is he working today?

آیا او امروز کار می کند؟

No, he isn't working today. He's resting at home.

نه، او امروز کار نمی کند و در خانه استراحت می کند.

Are they coming to the party?

آیا آن ها به مهمانی می آیند؟

Yes, they're coming. They're on their way.

بله، دارند می آیند و در راه هستند.

کاربردهای حال استمراری در انگلیسی

زمان حال استمراری فقط برای کاری نیست که دقیقا هنگام صحبت کردن انجام می شود. موقعیت های موقتی، تغییرات در حال شکل گیری و بعضی از برنامه های آینده نیز با این زمان بیان می شوند.

کارهایی که همین الان در حال انجام هستند

شناخته شده ترین کاربرد حال استمراری، صحبت درباره کاری است که در لحظه بیان جمله در جریان است.

I'm writing an email **right now**.

همین الان دارم یک ایمیل می نویسم.

She's talking on the phone **at the moment**.

او همین الان دارد تلفنی صحبت می کند.

گاهی نیز از حال استمراری برای توصیف اتفاق هایی استفاده می کنیم که مقابل چشم ما در حال رخ دادن هستند؛ برای مثال هنگام توصیف یک عکس، روایت یک صحنه یا گزارش زنده:

The kids are playing in the yard.

بچه ها دارند در حیاط بازی می کنند.

She's opening the gift **right now**!

او همین الان دارد هدیه را باز می کند!

فعالیت ها و موقعیت های موقتی

ممکن است کاری دقیقا در لحظه صحبت انجام نشود، اما در یک دوره موقت جریان داشته باشد. در این حالت نیز می توانیم از Present Continuous استفاده کنیم.

I'm staying with my friend **this week**.

این هفته پیش دوستم می مانم.

این جمله لزوما به این معنی نیست که گوینده هنگام بیان جمله در خانه دوستش حضور دارد؛ منظور این است که اقامت او در این دوره موقتی است.

They're working from home **these days**.

آنها این روزها از خانه کار می‌کنند.

در این مثال نیز دورکاری یک وضعیت موقت یا مربوط به دوره فعلی است، نه لزوماً روال همیشگی آنها.

تغییرات و روندهای در حال شکل‌گیری

برای صحبت درباره شرایطی که به تدریج در حال تغییر، افزایش، کاهش یا پیشرفت هستند نیز از حال استمراری استفاده می‌کنیم.

The weather is getting colder.

هوا دارد سردتر می‌شود.

More people are using online courses **these days**.

این روزها افراد بیشتری از دوره‌های آنلاین استفاده می‌کنند.

در این جمله‌ها معمولاً با اتفاقی ثابت روبه‌رو نیستیم؛ بلکه تغییری را توصیف می‌کنیم که در طول زمان ادامه دارد.

برنامه‌های قطعی آینده

حال استمراری می‌تواند برای صحبت درباره آینده نیز به کار برود؛ به خصوص زمانی که تصمیمی از قبل گرفته شده و برنامه یا هماهنگی مشخصی برای انجام آن وجود دارد.

We're meeting the new manager **tomorrow**.

فردا با مدیر جدید ملاقات داریم.

I'm flying to Berlin next week.

هفته آینده با هواپیما به برلین می‌روم.

I'm taking my exam next month.

ماه آینده امتحان می‌دهم.

We're having dinner at Tiwan Café tonight. **We've already booked a table.**

امشب در کافه تیوان شام می‌خوریم. از قبل هم یک میز رزرو کرده‌ایم.

رزرو میز نشان می‌دهد که این برنامه فقط یک تصمیم لحظه‌ای نیست و از قبل برای آن هماهنگی انجام شده است.

They can play tennis with you tomorrow. They're not working.

آن‌ها فردا می‌توانند با تو تنیس بازی کنند؛ چون سر کار نمی‌روند.

When are you starting your new job?

چه زمانی کار جدیدت را شروع می‌کنی؟

در چنین جمله‌هایی معمولاً عبارتی مانند tomorrow, tonight, next week یا next month زمان آینده را مشخص می‌کند. البته گاهی موقعیت مکالمه به اندازه‌ای روشن است که حتی بدون این عبارات‌ها نیز معنای آینده از جمله فهمیده می‌شود.

صحبت درباره رفتارهای تکراری با always

ترکیب حال استمراری با کلماتی مانند always و constantly می‌تواند تکرار زیاد یک رفتار را نشان دهد. این ساختار اغلب زمانی استفاده می‌شود که گوینده از آن رفتار ناراحت، متعجب یا کلافه است.

He's **always** losing his keys!

او همیشه دارد کلیدهایش را گم می‌کند!

They're **always** arguing about money.

آن‌ها همیشه دارند سر پول دعوا می‌کنند.

حال استمراری همراه با **always** الزاما در همه جمله‌ها منفی نیست و می‌تواند برای تحسین یا تأکید بر یک رفتار مثبت نیز به کار برود:

She's **always** helping other people.

او همیشه دارد به دیگران کمک می‌کند.

لحن گوینده و موقعیت جمله مشخص می‌کند که این ساختار بیانگر شکایت، تعجب یا تحسین است.

کلمات و نشانه‌های رایج حال استمراری

برخی کلمات و عبارات‌های زمانی بیشتر در جمله‌های حال استمراری یا همان **Present Progressive** دیده می‌شوند. این نشانه‌ها می‌توانند نشان دهند که یک اتفاق در همین لحظه، در دوره فعلی یا به صورت موقت در جریان است.

now به معنی «الان» است و برای کاری استفاده می‌شود که هنگام صحبت کردن در حال انجام است.

I'm studying **now**.

الان دارم درس می‌خوانم.

right now به معنی «همین الان» یا «دقیقا در همین لحظه» است و نسبت به **now** تأکید بیشتری دارد.

She's talking to her boss **right now**.

او همین الان دارد با رئیسش صحبت می‌کند.

at the moment به معنی «در این لحظه» یا «در حال حاضر» است و در مکالمات روزمره کاربرد زیادی دارد.

We're not working **at the moment**.

ما در حال حاضر کار نمی‌کنیم.

currently نیز به معنی «در حال حاضر» است، اما بیشتر در موقعیت‌های رسمی و حرفه‌ای دیده می‌شود.

They're **currently** developing a new app.

آن‌ها در حال حاضر مشغول توسعه یک اپلیکیشن جدید هستند.

today زمانی با حال استمراری می‌آید که وضعیت امروز با روال معمول تفاوت داشته باشد.

I'm working from home **today**.

امروز از خانه کار می‌کنم.

عبارت‌هایی مانند **these days** و **this week, this month** برای فعالیت‌های موقتی یا تغییراتی استفاده می‌شوند که در یک دوره زمانی مشخص جریان دارند.

He's staying with us **this week**.

او این هفته پیش ما می‌ماند.

Many people are learning online **these days**.

این روزها افراد زیادی به صورت آنلاین یاد می‌گیرند.

still به معنی «هنوز» است و ادامه داشتن یک اتفاق را نشان می‌دهد.

She's **still** waiting for your message.

او هنوز منتظر پیام تو است.

وجود این کلمات همیشه به تنهایی ثابت نمی‌کند که جمله باید حال استمراری باشد. برای انتخاب زمان مناسب، باید به معنی جمله و نوع اتفاق نیز توجه کنیم.

بیشتر بخوانید: آموزش قید در انگلیسی

قواعد اضافه کردن ing به فعل

برای ساخت زمان حال استمراری، فعل اصلی باید به شکل ing دربیاید. در بسیاری از فعل‌ها فقط کافی است ing را به انتهای فعل اضافه کنیم، اما املای بعضی فعل‌ها هنگام اضافه شدن این پسوند تغییر می‌کند.

اضافه کردن مستقیم ing

در بیشتر فعل‌ها بدون ایجاد هیچ تغییری، ing را به انتهای شکل ساده فعل اضافه می‌کنیم:

- work → working •
- read → reading •
- play → playing •
- cook → cooking •

She is **reading** a book.

او در حال خواندن یک کتاب است.

They are **playing** football.

آنها در حال فوتبال بازی کردن هستند.

فعل‌هایی که به دو حرف صدادار و یک حرف بی صدا ختم می‌شوند نیز معمولاً بدون تغییر **ing** می‌گیرند:

- rain → raining •
- sleep → sleeping •
- wait → waiting •

حذف e پایانی

اگر فعل به یک e بی صدا ختم شود، معمولاً پیش از اضافه کردن **ing**، حرف e را حذف می‌کنیم:

- make → making •
- write → writing •
- come → coming •
- drive → driving •

She is **making** dinner.

او در حال درست کردن شام است.

I'm **writing** an email.

من در حال نوشتن یک ایمیل هستم.

این قاعده درباره تمام فعل‌هایی که به **e** ختم می‌شوند صدق نمی‌کند. اگر پایان فعل شامل **ye / ee / oe** باشد، معمولاً **e** حذف نمی‌شود:

- see → seeing
- agree → agreeing
- dye → dyeing
- canoe → canoeing

I'm **seeing** my doctor tomorrow.

فردا دارم پزشکم را ملاقات می‌کنم.

تبدیل **ie** به **y**

اگر فعل به **ie** ختم شود، ابتدا **ie** را به **y** تبدیل می‌کنیم و سپس **ing** را اضافه می‌کنیم:

- lie → lying
- die → dying
- tie → tying

The baby is **lying** on the bed.

نوزاد روی تخت دراز کشیده است.

He is **tying** his shoes.

او در حال بستن بند کفش هایش است.

توجه کنید که فعل **lie** به معنی «دراز کشیدن» و «دروغ گفتن» در هر دو حالت به شکل **lying** درمی آید.

تکرار شدن حرف آخر فعل

در بعضی فعل‌های کوتاه، پیش از اضافه کردن **ing** باید آخرین حرف بی‌صدا را تکرار کنیم. این اتفاق معمولاً زمانی رخ می‌دهد که فعل یک‌هجایی باشد و سه حرف پایانی آن به ترتیب زیر قرار گرفته باشند (چپ به راست):

Consonant (حرف بی‌صدا) + Vowel (حرف صدادار) + Consonant (حرف بی‌صدا)

run → running •

sit → sitting •

swim → swimming •

stop → stopping •

get → getting •

He is **running** in the park.

او در پارک در حال دویدن است.

We're **sitting** near the window.

ما کنار پنجره نشسته ایم.

حروف **x / w / y** معمولاً در انتهای فعل دو برابر نمی‌شوند:

- snow → snowing
- fix → fixing
- enjoy → enjoying

بنابراین شکل‌هایی مانند fixxing یا enjoyyng نادرست هستند.

فعل‌های چندهجایی و تکیه کلمه

در فعل‌های چندهجایی، حرف آخر معمولاً زمانی دو برابر می‌شود که تکیه تلفظ روی هجای آخر باشد:

- begin → beginning
- prefer → preferring
- admit → admitting

They're **beginning** a new course today.

آن‌ها امروز یک دوره جدید را شروع می‌کنند.

اگر تکیه روی هجای آخر نباشد، حرف پایانی تکرار نمی‌شود:

- open → opening
- visit → visiting
- listen → listening

He is **opening** the door.

او در حال باز کردن در است.

We're **visiting** our relatives this weekend.

ما آخر این هفته به دیدن اقواممان می‌رویم.

فعل هایی که به c ختم می شوند

اگر فعل به حرف c ختم شود، معمولاً پیش از اضافه کردن ing یک حرف k نیز اضافه می کنیم:

- panic → panicking
- picnic → picnicking

She is **panicking** because she can't find her passport.

او چون نمی تواند گذرنامه اش را پیدا کند، مضطرب شده است.

تفاوت املاي انگلیسی بریتانیایی و آمریکایی

در بعضی فعل هایی که به حرف a ختم می شوند، املاي شکل ing در انگلیسی بریتانیایی و آمریکایی متفاوت است.

در انگلیسی بریتانیایی معمولاً حرف a تکرار می شود:

- travel → travelling

در انگلیسی آمریکایی معمولاً فقط یک a نوشته می شود:

- travel → traveling

هر دو شکل صحیح هستند، اما بهتر است در یک متن از یک شیوه املايي مشخص استفاده کنیم و آن را تا پایان حفظ کنیم.

بیشتر بخوانید: آموزش زبان انگلیسی

حال ساده یا حال استمراری؟

حال ساده و حال استمراری هر دو درباره زمان حال صحبت می‌کنند، اما کاربرد یکسانی ندارند. حال ساده معمولا برای عادت‌ها، واقعیت‌ها و وضعیت‌های نسبتاً ثابت به کار می‌رود؛ در حالی که حال استمراری بیشتر برای کارهای در حال انجام، شرایط موقتی و تغییرات در جریان استفاده می‌شود. البته در صورتی که با زمان حال ساده (Simple Present) آشنا نیستید توصیه می‌کنیم ابتدا حتماً به یادگیری این زمان بپردازید:

بیشتر بخوانید: **زمان حال ساده در انگلیسی**

عادت همیشگی یا کار در حال انجام؟

برای کاری که به صورت عادت یا مرتب انجام می‌شود، از حال ساده استفاده می‌کنیم:

I go to work by bus **every day**.

من هر روز با اتوبوس به محل کار می‌روم.

اما اگر درباره کاری صحبت کنیم که همین حالا در جریان است، حال استمراری به کار می‌رود:

I'm going to work by bus **right now**.

همین الان با اتوبوس دارم به محل کار می‌روم.

به تفاوت مثال‌های زیر توجه کنید:

She reads before bed.

او قبل از خواب مطالعه می‌کند.

She's reading in her room now.

او الان در اتاقش مشغول کتاب خواندن است.

در جمله اول، کتاب خواندن یک عادت است؛ اما جمله دوم کاری را توصیف می‌کند که در همین لحظه در جریان است.

وضعیت ثابت یا شرایط موقتی؟

برای موقعیت‌هایی که نسبتاً دائمی یا ثابت هستند، معمولاً از حال ساده استفاده می‌کنیم:

He lives in London.

او در لندن زندگی می‌کند.

اما اگر یک موقعیت فقط برای مدتی محدود ادامه داشته باشد، حال استمراری مناسب‌تر است:

He's living with his brother this month.

او این ماه پیش برادرش زندگی می‌کند.

مثالی دیگر:

I work at a language school.

من در یک آموزشگاه زبان کار می‌کنم.

I'm working from home this week.

من این هفته از خانه کار می‌کنم.

جمله اول شغل یا وضعیت معمول فرد را بیان می‌کند؛ در حالی که جمله دوم درباره شرایط موقتی این هفته است. البته مرز میان وضعیت ثابت و موقتی همیشه کاملاً مشخص نیست و انتخاب زمان می‌تواند به نگاه گوینده بستگی داشته باشد:

She lives in Berlin.

او در برلین زندگی می‌کند.

She's living in Berlin at the moment.

او در حال حاضر در برلین زندگی می‌کند.

جمله دوم نشان می‌دهد که گوینده این شرایط را موقتی یا قابل تغییر می‌داند.

واقعیت‌ها و تغییرات در حال وقوع

برای بیان واقعیت‌های عمومی یا شرایطی که معمولاً درست هستند، از حال ساده استفاده می‌کنیم:

Water boils at ۱۰۰ degrees Celsius.

آب در دمای صد درجه سانتی‌گراد می‌جوشد.

The sun rises in the east.

خورشید از شرق طلوع می‌کند.

اما برای روندها و شرایطی که به تدریج در حال تغییر هستند، حال استمراری به کار می‌رود:

The weather is getting warmer.

هوا دارد گرم‌تر می‌شود.

Online education is becoming more popular.

آموزش آنلاین دارد محبوب‌تر می‌شود.

برنامه زمانی ثابت یا برنامه شخصی آینده؟

برای برنامه‌های رسمی، جدول‌های زمانی و اتفاق‌هایی که براساس یک برنامه ثابت انجام می‌شوند، معمولاً از حال ساده استفاده می‌کنیم:

The train leaves at 8 tomorrow morning.

قطار فردا صبح ساعت هشت حرکت می‌کند.

The class starts at 10.

کلاس ساعت ده شروع می‌شود.

اما برای برنامه‌های شخصی که از قبل درباره آن‌ها تصمیم گرفته یا هماهنگی کرده‌ایم، می‌توانیم از حال استمراری استفاده کنیم:

We're meeting Sara tomorrow.

ما فردا سارا را می‌بینیم.

I'm having lunch with my manager on Monday.

من دوشنبه با مدیرم ناهار می خورم.

در جمله های اول، زمان بندی به یک برنامه رسمی یا ثابت وابسته است؛ اما جمله های دوم درباره برنامه شخصی افراد هستند.

فعل هایی که معمولاً استمراری نمی شوند

بعضی فعل ها بیشتر یک حالت، احساس، نظر، مالکیت یا ادراک را نشان می دهند و معمولاً عملی در حال انجام نیستند. این فعل ها را اغلب با حال ساده به کار می بریم، حتی زمانی که درباره همین لحظه صحبت می کنیم. به این فعل ها معمولاً افعال حالتی یا **Stative Verbs** گفته می شود.

افعال فکر و دانستن

- know = دانستن
- understand = فهمیدن
- believe = باور داشتن
- remember = به یاد داشتن
- mean = معنی داشتن

I understand the question.

من سوال را می فهمم.

She knows the answer.

او پاسخ را می داند.

افعال علاقه، احساس و خواسته

- like = دوست داشتن
- love = عاشق بودن / خیلی دوست داشتن / عشق ورزیدن
- hate = متنفر بودن
- prefer = ترجیح دادن
- want = خواستن
- need = نیاز داشتن

I **prefer** tea to coffee.

من چای را به قهوه ترجیح می‌دهم.

He **wants** a new phone.

او یک گوشی جدید می‌خواهد.

این فعل‌ها معمولاً یک حالت ذهنی یا احساسی را بیان می‌کنند، نه کاری که در لحظه در حال انجام باشد.

افعال مالکیت و ارتباط

- own = مالک بودن
- belong = متعلق بودن
- possess = در اختیار داشتن
- contain = شامل بودن
- include = شامل شدن

This car **belongs** to my father.

این ماشین متعلق به پدرم است.

The box **contains** old photographs.

این جعبه حاوی عکس‌های قدیمی است.

افعال حواس و ظاهر

- seem = به نظر رسیدن
- appear = به نظر آمدن
- sound = به نظر / گوش رسیدن (برای چیزهایی مثل یک حرف، ایده، پیشنهاد و ...)
- smell = بو دادن
- taste = مزه دادن

This soup **tastes** delicious.

این سوپ طعم بسیار خوبی می‌دهد.

You **seem** tired.

به نظر خسته می‌آیی.

فعل‌هایی که با تغییر معنی استمراری می‌شوند

بعضی افعال حالتی می‌توانند در جمله استمراری استفاده شوند، اما معمولاً معنی آن‌ها تغییر می‌کند.

- **think** – وقتی **think** به معنی «نظر یا عقیده‌ای داشتن» باشد، معمولاً با حال ساده می‌آید:

I **think** this is a good idea.

فکر می‌کنم (نظرم این است) که این ایده خوبیست.

اما وقتی به معنی خود فعالیت «فکر کردن و بررسی کردن» باشد، می‌تواند استمراری شود:

I'm thinking about changing my job.

دارم راجع به تغییر دادن شغلم فکر می‌کنم.

• **have – have** وقتی **have** مالکیت را نشان دهد (به معنی «داشتن»)، معمولاً استمراری نمی‌شود:

I have a car.

من یک ماشین دارم.

اما در بعضی ترکیب‌ها به معنی انجام دادن یا تجربه کردن است و می‌تواند استمراری شود:

I'm having lunch.

دارم ناهار می‌خورم.

She's having a shower.

او دارد دوش می‌گیرد.

• **see – see** وقتی **see** به معنی «دیدن» یا «متوجه بودن» باشد، معمولاً با حال ساده می‌آید:

I see what you mean.

متوجهم منظور ت چیست.

اما وقتی به معنی ملاقات کردن باشد، می‌تواند استمراری شود:

I'm **seeing** my dentist tomorrow.

من فردا با دندان‌پزشکم ملاقات دارم.

• **smell و taste** – وقتی این فعل‌ها ویژگی یک چیز را توصیف می‌کنند، معمولاً با حال ساده می‌آیند:

The milk **smells** strange.

شیر بوی عجیبی می‌دهد.

The sauce **tastes** spicy.

سس طعم تندی دارد.

اما وقتی شخصی عمداً چیزی را بو یا مزه می‌کند، شکل استمراری ممکن است:

She's **smelling** the flowers.

او دارد گل‌ها را بو می‌کند.

The chef is **tasting** the soup.

آشپز دارد سوپ را مزه می‌کند.

• **be** – فعل **be** معمولاً برای توصیف ویژگی یا وضعیت با حال ساده به کار می‌رود:

He **is** rude.

او بی‌ادب است.

اما گاهی شکل استمراری آن برای توصیف رفتاری موقتی استفاده می شود:

He is being rude.

او دارد بی ادبانه رفتار می کند.

جمله اول بی ادبی را یکی از ویژگی های آن فرد معرفی می کند؛ اما جمله دوم فقط رفتار فعلی او را توصیف می کند.

جمع بندی

زمان حال استمراری برای صحبت درباره کارهای در حال انجام، موقعیت های موقتی، تغییرات در جریان و برنامه های قطعی آینده به کار می رود. برای ساخت آن از **am, is, are** به همراه شکل **ing** فعل استفاده می کنیم.

هنگام انتخاب میان حال ساده و حال استمراری، باید ببینیم جمله درباره یک عادت و وضعیت ثابت صحبت می کند یا اتفاقی که اکنون یا در یک دوره موقت در جریان است. همچنین بعضی افعال حالتی مانند **know, want, believe** معمولاً در شکل استمراری استفاده نمی شوند.

سوالات متداول

فرمول زمان حال استمراری چیست؟

فاعل + am، is یا are + فعل همراه با ing

آیا حال استمراری فقط برای کارهای همین لحظه است؟

خیر، برای شرایط موقتی، تغییرات در جریان و بعضی برنامه‌های قطعی آینده نیز استفاده می‌شود.

تفاوت حال ساده و حال استمراری چیست؟

حال ساده بیشتر عادت‌ها و وضعیت‌های ثابت را بیان می‌کند، اما حال استمراری برای اتفاق‌های در جریان یا موقتی به کار می‌رود.

آیا همه فعل‌ها می‌توانند ing بگیرند؟

از نظر املائی بیشتر فعل‌ها می‌توانند، اما افعال حالتی مانند know، believe و need معمولاً در زمان استمراری استفاده نمی‌شوند.